

2,329.
1993
37

1677, 6

Q. D. B. V.
DISPUTATIO INAUGURALIS JURIDICA

DE SEQUESTRO

QUAM

IN ILLUSTRIS ET PERANTIQUA
UNIVERSITATE HEIDELBERGENSI

SUB PRÆSIDIO

VIRI MAGNIFICI, NOBILISSIMI, AMPLISSIMI,
CONSULTISSIMI

DN. JOH. WOLFGANGI
TEXTORIS,

U. J. D. ET PROFESSORIS PRIM. CURIÆ
JUDICIARIÆ ELECTORALIS CONSILIARI
HODIE UNIVERSITATIS RECTORIS

PRO

CONSEQUENDIS SUMMIS IN
UTROQUE JURE HONORIBUS
ERUDITORUM EXAMINI PROPONIT

ARNOLDVS Bluhm /

A. D. FEBR. cl^o l^oc LXXVII.

MANNHEIMI,

Typis WILHELMI WALTERI, Electoral. & Academiæ
Heidelberg. Typogr.

SERENISSIMO PRINCIPI AC
DOMINO

DOMINO CAROLO
LUDOVICO

COMITI PALATINO AD RHENUM,
S. R. I. ARCHITHESAURARIO
ET PRINCIPI
ELECTORI
DUCI BAVARIÆ.

DOMINO MEO CLEMENTISSIMO

SERENISSIME PRINCEPS
ELECTOR,

DOMINE CLEMENTISSIME,

*Vod à patre meo acceperam, Ro-
manis, qui gerenda republica ante
alias nationes emicuerunt, in usu
A 2 fuisse*

fuisse, ut qui civilibus negotiis prepararentur
adolescentes, cum in reliqua philosophia, tum
praecipue in ea qua legibus patriis comprehensa
esset, sese exercerent; id etiam mihi annis ali-
quot superioribus sedulo faciendum existimaui.
Hoc vero priscis illis inferiorem me fatear ne-
cesse est, quod, cum Romani sexto & decimo an-
no in forum, posituri tirocinium, deducti sint;
ego longe serius, & seu tarditate innata, seu
plusculis familiae nostrae migrationibus, seu lon-
ginquis peregrinationibus, seu his omnibus im-
peditus, vicesimo demum anno meo solennia,
qua antiquorum deductioni in forum apud
nos respondent, obire ausus sum. Quae pro-
crastinatio etsi non parvo mihi dolori est; prae-
sertim docto, clara Imperatorum constitutione
quondam fuisse cautum, ut ad urbem (ubi ea
tempestate professiones LL^{um} vigeant) discendi
cupiditate venientibus usque ad vicesimum
aetatis suae annum, non ultra, liceret commorari:
reperio nihilominus, quibus praeter bonum &
aequum indoles mea, cui surgenti favere, quam
orna-

ornatam dare eos conveniebat, tanquam pra-
cox (usque adeo virtuti justis temporibus ma-
turescenti diffidunt) displicet: etsi haut obscu-
rum est, neque malo otio, neque aequalium so-
dalitatibus, neque alea, aut vino unquam in-
dulsiſſe me; sed doctrina & eruditionis hoc
pauillum assiduitate & continentia, per Dei
benignitatem, mihi partum esse. Quare cum
vita isto tenore, ab aetate prima acta **SERENI-
TATEM VESTRAM ELECTORA-
LEM**, cujus ob oculos, & ante pedes nun-
quam non venerabundus, & improbari metu-
ens, atque hoc metu fortunatus adolesco, ma-
gnum testem, **DOMINUMQVE** (ut fere, qui
hoc aetatis sumus, ipsi nobis blandimur) clemen-
tissimum habeam: facultatem mihi concedi
demissus oro, **SERENITATI VESTRAE
ELECTORALI** hoc positi tirocinii specimen
reverenter offerendi: Deum precatus, ut stu-
dia, quorum modo principia ingressus sum,
justo & recto, publicoque bono destinata & di-
cata, sic gubernet, quo **SERENITATI VE-
STRÆ**

A 3

STRÆ

*STRÆ ELECTORALI, tum antiquissima
 & splendissima Domui, & provinciis Palati-
 nis, ac toti Germaniæ (absit invidia audaci
 voto) non inutilem, nec aspernandum civem
 me quandoque exhibeam.*

SERENITATI VESTRÆ ELECTORALI

unice subditus & devotus

ARNOLD Bluhm,

I.

DE Sequestro quod Disputationi satis sit propositurus, idque neutiquam viscoſe aut perpiexe facturus, neque ad alia, quæ extra jus sunt, evagaturus, ante omnia definitiones, è legibus haustas ſuppono, ſive à Jctis, quorum præcipua auctoritas eſt, ſervatas retineo, *ex l. 17. de poſ. l. 110. de V. S.*

II.

Sequeſtrum eſt, depositum controverſiæ cauſa à pluribus factum; Quod qui ſuſcipit, Sequeſter vocatur. Controverſiam dico, cum aut lis eſt, aut futuram eſſe apparet. Apparet, ſi viro legum Jurisque perito ac prudenti videatur. Plures, etiam duos accipio, ut *l. 12. de Teſtib.*

III.

Sequeſtrum, an ſequeſtrationem dicas, parum intereſt; cum in contractibus re inſitis, rem quæ in contractum venit, & contractum ipſum eodem vocabulo appellari conſtet. *Per rubricas ff. & C. & it. Inſt. quib. mod. re contr. oblig.*

IV.

Qui alias definitiones procedunt, eos non moror. Cum enim cognoscendi principia definitiones ſint; de principiis autem diſputandum non ſit, ponere eas licet, neque vitioſas (modo in alia definiendi præcepta non peccetur) dixeris, niſi non ſic adhiberi vocabulum definitum, atque ab initio ut adhiberetur definitione conſtitutum erat, demonſtraveris.

V.

Quod ſi plures non controverſiæ cauſa rem ſimul in ſolidum depoſuerint, aut minime litigioſam, licet litis gratia, ob-

tia, obtulerint, vel si plures contendentes, eandem rem seorsim, aut in partes deposito tradiderint: non sequestrum sed simplex sive vulgare depositum contractum erit, *l. i. pr. §. si apud 43. & seq. h.*

VI.

Atque hoc depositum cum alicubi sequestrum vocatur, id vel improprie, veluti *in l. si quis. 9. §. Labeo. 3. de dolo malo.* vel imitatione quadam veluti *in l. si apud te. 18. de P. V.* fieri putandum est.

VII.

Initium igitur differendi hinc procedat, quod depositum cum dico, *l. 6. h.* quæcunque depositi substantiam constituunt, quæque naturæ depositi sunt consecutanea, Sequestro tribuenda esse intellectum volo. Juxta illud dialecticorum; *Quod universaliter convenit generi, etiam speciei convenit.*

VIII.

Quare cum depositum sit contractus re initus, *§. 3. Quib. mod. re contr.* quæcunque de isto, quinimo quæ de omni in universum vero contractu dici possunt, *§. 2. de oblig.* etiam sequestro convenient.

IX.

Et nominatus contractus Sequestrum erit: quia tale est depositum, *l. 7. §. 1. de Pact.* Nomen hoc ipsum à Jure civili sortitum, causam quod litis gratia fiat, à pluribus jus sibi in rem sequestrandam arrogantis.

X.

Hoc sc. fine, ut à Sequestro custodiatur. *§. 3. Quib. mod. re contr. obl. l. 1. §. 5. de Obl. & Act. l. 1. pr. l. 6. h.*

XI.

Eadem ratione bonæ fidei contractus Sequestrum erit, *§. actionum autem. 28. de Act. l. 9. C. h.* & sequester ad dolum & latam culpam præstandam obligabitur, *§. 3. Quib. mod. re contr. obl. l. 1. §. 5. de O. & A. l. 32. h. l. 1. C. h.* non ad levem culpam

culpam. *dd. R. neque ad casus fortuitos. l. 1. §. 35. h. d. l. 1. C. b. l. 13. §. 1. de lib. caus.*

XII.

Neque in eo contractu regulariter ulla sequestris utilitas versari debet; *l. 5. §. 2. Commod. cui cohæret, ut sequestrum sit gratuitum. Honorarium tamen ei potest accedere. d. l. 5. §. 2. l. 2 §. 24. de vi bon rapt.*

XIII.

Porro consensu, in quo substantia omnium verorum contractuum est, *l. 1. §. 3. add. l. 7. pr. & §. 1. de pact.* sequestrum fit. Unde sequitur, quod consensu non fiat, verum sequestrum non esse; sed nomen istud mentiri, vocabulo sc. sequestri in dicta significatione sumpto.

XIV.

Consensui vero cum & error & dolus sit contrarius, utrumque à sequestro abesse debere existimandum est. *l. 20. de aq. & aq. pluuv. l. 9. de Contr. empt. l. in totum. 76. l. nihil. 116. §. 2. de R. I.* Unde porro infertur, sequestrum cui alter duorum, error, aut dolus causam dederit, nomen istud non mereri. *l. 7. de Dolo. l. 36. de V. O.* Reliqua hoc genus congerere prolixum, neque operæ pretium esset, & fontes monstrasse sufficit.

XV.

Enimvero cum depositum ex voluntate, sive voluntarium, & ex necessitate, sive necessarium (quod & miserabile) in legibus auditur. *l. 1. §. 2. h.* existimandum non est, necessitate ista voluntatem aut consensum omnem excludi, sed ut ut in arctum redigatur, voluntatem tamen superesse. Neque n. qui tumultus, ruinæ, incendii, naufragii causa deponit, nolens id facit, sed vel maxime, magis certe, quam cui nolle & velle liberum est, voluntatem deposito accommodat.

XVI.

Perinde sequestrum conventionale, partium voluntate,

B

tate,

tate, & judiciale, parte utrâque, vel alterutra invita factum, ab optimis juris auctoribus statuitur, *Dd. comm.* Quorum hoc iudice sequestrationem jubente; lege, cujus minister & interpretis Judex est, voluntatem litigantium dirigente introduceatur.

XVII.

Sic namque habendum, voluntatem ejus hinc non everti, qui cum civis fieret, seque in civitatem daret, aut iudicio secundum leges civitatis uti constitueret, voluntatem suam civitatis voluntati, quæ legibus declaratur, subiecit: quod enim lex vult, id quemvis est civium numero aut iudiciis utentem, velle, nec aliud, nisi amissâ civitate, aut omisso iudicio velle posse existimandum est: ut civem esse, aut legibus judiciariis civitatis alicujus uti velle, & legibus obedire nolle, aut diversum ab iis sentire velle, moraliter impossibile, sive absurdum sit; quo spectat *l. filius. 15. de Cond. Inst. l. nemo potest. 55. de leg. 1. l. non dubium. 5. C. de Legib.*

XVIII.

Quare sequestrum Judiciale sive necessarium non ideo minus sequestrum erit, quod partes litigantes ultrò in id disertè non consenserint. *arg. l. 21. §. 3. Quod met. caus.*

XIX.

Non autem quivis iudicis iussus, sed lege fundatus sequestrum necessarium format. Neque enim huic vel illi iudici, qua aliquid vult, sed qua legis hoc, illud volentis & jubentis, vel nolentis & vetantis interpretis & minister est, civis voluntatem suam subiecit. *l. factum. 170. de R. I.* Unde omnia adversus iniquas aut præjudiciales iudicum sententias remedia proficiscuntur.

XX.

Doctores haut male hujusmodi voluntatem non sane omnino liberam, sed qualificatam vocant. *Sim. Vaz. Barbosa. verbo voluntas.* Est qui inter voluntarium, & libere voluntarium distinguit, Quam in rem apte Pomponius;

Si

Si mulier contra patronum suum ingrata facta, sciens se ingrata, cum de suo statu periclitabatur, aliquid patrono dederit, vel promiserit, ne in servitutem redigatur: cessat Edictum (QVOD METUS CAUSA) quia hunc sibi metum ipsa infert, d. l. 21 pr. Quod met. caus. Ita in sequestro necessario coactio nulla est; quia hanc necessitatem quilibet civis sibi imposuit. add. l. qui ita. 66. ad Trebellian.

XXI.

Addendum tamen existimo, Judicem sese in sua causa sequestrem necessarium facere non posse: quippe cui omnis cum judicandi, tum jus dicendi potestas in propria causa est interdicta. l. un. C. ne quis in sua caus. jud. Hoc vero sequestrum non nisi judicis opera expediri ex ante dictis liquet.

XXII.

His principiis nixa est, aut certe ex iis declarari debet pervulgata in scholis & judiciis doctrina; quam, ne quid de meo videar comminisci, præstantissimi è natione Germanica Jcti verbis, sed autoritate principum apud nos pragmaticorum Mynsingeri, Cent. 5. obs. 35. Gailii, 1. obs. 5. & 148. & de Arrest. c. 12. firmatis, huc transferam.

XXIII.

Sequestratio voluntaria una est, sive conventionalis, altera necessaria sive judicialis.

XXIV.

Voluntaria est, quæ fit ex consensu controvertentium: de qua dubium non est, quin jure sit concessa.

XXV.

Necessaria, quæ & prætoria aliis est, quæ fit auctoritate magistratus, utraque parte controvertente invita, vel certe alterutra: per quam rei controversæ possessio non tantum apud alium constituitur, (suspendi alias dicitur) sed utrique etiam parti inhibetur, ne quid circa possessionem istam attentet. Ita judex rem sequestrat.

XXVI.

Hanc sequestrationem regulariter esse prohibitam Dd. affirmant (imo ipsa naturali ratione dictante per se esse odiosam ait Marc Mantua, *sing.* 388. *num.* 2.) quod pro vero habendum, si nulla sequestrandæ causa justa sc, & legitima subsit.

XXVII.

Quæ si subsit, quatuor concurrere debent, I. ut iudici saltem summarie constet, de jure illius, qui sequestrum fieri postulat. II. ut is, in cujus præjudicium sequestratio postulatur, ad eam fieri videndum citetur. III. ut sequestrationem postulans, id ad juris sui, vel debiti conservationem faciat, idque jurato affirmet: IV. ut ex persona illius, adversus quem sequestratio postulatur, suspicio aliqua sit, aut appareat.

XXVIII.

Quod si neuter controvertentium sequestrationem fieri petat, iudex ex causis jure fundatis (ut modo dictum & mox dicendum) nihilominus ex officio ad sequestrationem procedere potest.

XXIX.

Evitari potest sequestratio satisfactione, seu fidejussione; ad juratoriam etiam cautionem eum, adversus quem sequestratio petita est, admitti receptum est. Quibus addenda reliqua, quæ Herm. Vultejus. *Jurisprudentia Rom.* I. 33 & II. 30. plusculis verbis tradidit.

XXX.

Quin igitur, cum tota res huc redeat, ut legitima causa Sequestro necessario à iudice constituendo requiratur; quænam legibus causæ sint proditæ inspicio. Hæ namque pro norma iudicibus erunt. *Inst. de Off. Iud. pr.*

XXXI.

E jure civili Justiniano hæc fere deducuntur; I. l. 16. *de offic. presid.* II. l. 7. §. ult. *qui satisd. cog.* III. l. 22. §. 8. *solut. matr.* IV. l. 21. §. ult. *de Appell.* V. l. 1. §. 1. *C. de adfert. toll. l. ult.*
C. Quib.

C. Quib. ad libert. procl. non lic. l. ult. C. de Ord. cognit. VI. l. 5. C. quor. appell. non recip. VII. l. 20. §. 1. C. de Agric. & Censit. XI. 47. XXXII.

Ab enarratis sequestri permissionibus expressa lege exempta est pecunia, cujus sequestratio prohibetur. *l. un. C. de prob. sequest. pec.* ubi pecuniæ nomine numeratam, ex quovis contractu debitam, esse accipiendam statuo, cum Hub. Giphon, *comment. ad h. t.*

XXXIII.

His accedunt ex legibus imperii Germanici, quarum potior nobis ratio habenda, quæ vir magnus (hunc ei honorem ipse omnium opinione magnus Marq. Freherus habet) Petrus Denaisius sic contraxit *Iur. Cam. tit. ccxxi.* Si inter immediatos non solum possessio dubia, sed & armorum metus sit; Camera vel implorata, vel ex officio possessionem sequestrato, aut à quasi possessione utrumque abstinere jubeto: dehinc summarie & sine forma judicii, uter interea, dum possessorii, petitionive causa plene definiatur, possidere debeat interdicitur. *Ord. p. 2. t. 21. §. ult. Ob auch in.*

XXXIV.

Constitutionis hujus §. primo Ordinarium, §. ult. (ubi de sequestro agitur) summarium possessorium introductum intelligitur. *Dub. 26.*

XXXV.

Illud non nisi ob periculum armorum, ex rixis & jurgiis quotidianis metuendum, hoc tum demum, si præsens sit discrimen, patesque jam in procinctu, ad Camera pertinet. *cod.*

XXXVI.

In utroque admittendo Camera de armorum metu, partiumvé procinctu, saltim summarissimè, verbi gratia ex epistolis instrumento insertis, vel ex scientia propria certior esto. *cod.*

B 3

XXXVII

XX XVII.

Extra hoc periculum, notitiamque, turbatio simplex ad iudices ordinarios remittitur. *eod.* Hæc eo jure, quod in republ. Imperii Germanici novissimum est, seu hausta, seu per interpretationem derivata, hujus laudati viri auctoritate permotus existimo.

XXXIX.

Jure Electorali Palatino regulariter pro vetitis habendas esse sequestrationes discimus, *Ordin. Iud. El. Aul. tit. 36.* Ex causis tamen jure probatis eadem ut fiant permittitur.

XXXIX.

Jure Canonico, quod vocamus, constitutum esse vulgo perhibent, ut loco missionis in possessionem, favore rei possessio sequestratur. *c. 1. 2. de sequ. possess. & fruct. c. 2. de dolo & contum. c. 15. de Iud.*

XL.

Denique cum huc detrusi simus, ut auctoritate & opinionibus Doctorum judicia paulominus quam legibus regantur, quid iis circa generalia de sequestro placuerit, velut in transitu attingam. Majorem à sequestre, quam depositario curam videntur exigere: dant ei potestatem fructus percipiendi, & quæ tempore peritura sunt vendendi: utiles actiones intendendi, locandi, pensionem & alia debita solvendi, vacante sacerdotio alium præsentandi, de quibus agit Bocerus. *Cl. 2. disp. 11.* Per singulas verò de sequestro controversias & dubia, quibus judicia distinentur, ut eam, & ubique sublingio Doctorum sim, id ne quis à me postulet, deprecor.

XLI.

Ceterum casus, in quibus sequestratio sit permixta, alii plures, alii pauciores recensent. Pract. Ferrar. decem, *in form. sequestr.* Glossa quatuor, *in l. unic. de Prob. seq. pec.* Alios septem

septem glossa *in c. fin. de sequest. poss.* & has secutus Sichardus *in d. l. un.* Colerus *de Process. Exec. p. 1. cap. 2.* Goeddæus quinque tantum *in comm. de sequest. cap. 2. n. 23. & seqq.* de quibus vid. Ant. Matthæus *P. Diss. ad d. l. un. num. 10.*

XLII.

Actio in sequestrem depositi sequestraria competit *Si tamen cum sequestro convenit, ut certo loco rem depositam exhiberet, nec ibi exhibeat, teneri eum palam est. Quod si de pluribus locis convenit, in arbitrio ejus est, quo loci exhibeat: sed si nihil convenit, denuntiandum est ei, ut apud Pratorem exhibeat.* quæ Ulpiani verba sunt *l. 5. §. 1. h. idem de aliis sequestrum informantibus pactis judicium esto.*

XLIII.

Contraria actio quemadmodum cuivis, apud quem depositum esse dicitur, ita etiam sequestri dabitur: *in quo judicio merito in litem non juratur, non enim de fide ruptæ agitur, sed de indemnitate ejus, qui sequestrum suscepit: quæ rursus Ulpiani verba sunt. d. l. 5. pr.*

XLIV.

Sequestri quoque tum conventionali, tum judiciali ac necessario, aut contra ipsos sequestrantes actio dabitur, si velit officium deponere: aut imploratio judicis concedetur, in qua quid faciendum sit idem J. C. Ulpianus docet *d. l. 5. §. ult.*

XLV.

Sed & is cujus res à judice sequestratæ sunt, adito judice, oblataque cautione (quod supra posit. 29. dicere occupavi) eas recuperabit, *l. 16. in f. de offic. pras. exemplum. interpositi eam in rem decreti est, d. c. 1. de sequest. poss. ibi: mandato sequestrationis penitus revocato.*

XLVI.

Hæc pro summis doctrinæ de sequestro sententiis, quatenus instituto meo convenit, sufficiant: quæ si recte sunt locatæ, haud difficile erit problemata quædam, seu
quæstio-

quæstionum practicarum celebriores aliquot ex iis decidere. Promemus eas ex Vincentio Carocio potissimum, qui, more suæ gentis, quæstionariam Juris tractationem hac etiam in parte exercere voluit. *tract. de Sequestro.*

XLVII.

Potestne Judex ipse sequester esse? Quin voluntarius sive conventionalis sequester sit nihil obstat, *posit. 2. & 16.* Necessarius ne sit, faciunt quæ *posit. 21.* sunt expressa.

XLVIII.

Cogetur quis sequester esse? Rectè à judice cogi colligere licet, per ea, quæ *posit. 17. & seqq.* à nobis sunt dicta.

IL.

Eritne merces, sive salarium sequestro constituendum? N. per *posit. 12.*

L.

Eritne pupilla sequestranda, quam nuptum dare nimium festinat tutor? Sequestrandam esse arbitramur. *posit. 2.*

LI.

Mulier nupta, vel alteri nuptura, vel sævitiam mariti timens eritne sequestranda? Minime, per *eand. posit. 2.*

LII.

Quid de feudo dicemus? rectè sequestrari censemus. per *posit. 2. & posit. 10.*

LIII.

Dilapidatio præbeatne causam sequestro? Præbere dicimus. per *posit. 31. num. 3.*

LIV.

Quid si fugæ sit suspicio? Sequestrationi locus erit dandus. per *posit. eand. num. 2.*

LV.

Quid in provocatione ab executore modum egrediente?

diente? Sequestrationi indulgendum nonnunquam esse ve-
rum est. per *posit. eand. num. 6.*

LVI.

Estne sequestro licentia vendendi rem sequestratam
danda? Neutiquam. per *posit. 10.*

LVII.

Quæ actio competit ex sequestro? Depositi ex seque-
stro, si contra sequestrem rei sequestratæ dominus agat: per
posit. 42. Contraria, si indemnitati suæ prospicere, *posit. 42.*
vel imploratio judicis, si simpliciter exonerari velit sequester
per *posit. 43.*

LIIX.

Ad eundem modum, alios etiam, quibus vindice
opus est, nodos solvere in proclivi esset: sed cum hæc in
medium dedisse disputationi satis sit, quod ut fieret ab
initio propositum fuit, bonorum arbitrio, cui libenter as-
surgo, desinere mihi licere opinor.

COROLLARIA.

I.

Carpzovius sequestrationem facit arresti speciem, sc. Iure
Saxonico: cui id relinquendum.

II.

Canonicos nostros à regula, an à canone civili dici existimem?
hoc, puto, verius est. Frustra ergo ludos sibi faciunt, qui
regulam iis alligare tendunt.

III.

Precarias, quales 10. qu. 2. c. precariæ, describuntur, Carolus R.
& Ludovicus Imp. F. fieri permisere: an expedit hodie Rei-
publica id passim fieri? N.

IV.

Coelibum collegia Rebus publicis usui, si nimium augeant, aut
multiplicentur, oneri sunt.

V. Ot.

▼.
Ottoni Magno dignitatum feudalium oeconomiam deberi, in Italia praesertim, vero non absimile est.

VI.
Ecquis erit, qui probet Imperatores, quorum constitutiones in libros consuetudinum F. congesta sunt, voluisse eas omnes in Germania servari?

VII.
Si Marchionatus Longobardorum lingua perpetuum magistratum significat, frustra ab extremis Imperii finibus usque accersitur ista appellatio.

VIII.
Etiam alia Merchia quam qua vulgo traditur appellationis ratio erit: nimirum Marchio magistratus sive iudex; & Merchia eius territorium; seu locum, aut forum malis, in quo jus dicitur.

IX.
Imperator & Icti capitis diminutionem esse docent, maximam, mediam, minimam. ex arte sic dices; capitis diminutio aut maxima est, aut illa minor, hac media, aut minima, ipsa quidem res eodem recidet.

GRATVLATIO.

FAllor? an Alma Themis Nicrini ad flumina Pindi
Descendit, placidosque intrat venerabilis hortos
Castalidum, sequitur praecleara caterva sororum?
Mirantur; sed nescio quid? certe audio vocem,
Et circum Comites arrectis auribus adstant.

THEMIS.

FLos venuste, Ocelle florum,
Quem tenerrima in Juventa
Unda dulcis irrigavit,
Quem benigna terra fovit,
Atque mitioris auræ
Blandus æther extulit;

Quando

Hinc procul suis Bootes
Horridus recedat armis :
Hic minas, ferosque ponat
Bruma scævior furores,
Syrii nec ardor lædat,
 Haud amicus floribus ;
Mille sed circum colores,
Mille frondium Virores,
Mille cœlitûs liquores,
Augeant amœnitatem,
Quâ decorus inter omnes
 Flos venuste præmicæ !

ALIA.

BLUMI Pieriæ decus juventæ,
Quem Parnassius imber irrigavit,
Et dulci Themis ipsa fovit unda :
Ergo digna Deæ paras referte,
Maturus sacra? fortis, Euge, fortis,
Et virtute Tua beatus esto,
BLUMI blanda medulla gratiarum,
Phœbi delitiæ, Novem sororum
Dulcis cura, venuste, doctæ BLUMI !
Hæc est ambitio decora : talis
Præclaram decet iudolem voluptas,
Et magnas fovet ardor iste mentes.
Tu cœptos modò fortiter labores
Urge : tu patriæ, Parentibusque
Ostende egregias, pias, amœnas,
Pulchras ingenii elegantioris,
Dotes, gratus amor tuis futurus,
Et spes, præsidium, decusque amicis.

L. Bæger, Electoral. Bibliothecar.

F I N I S.

ULB Halle
003 487 296

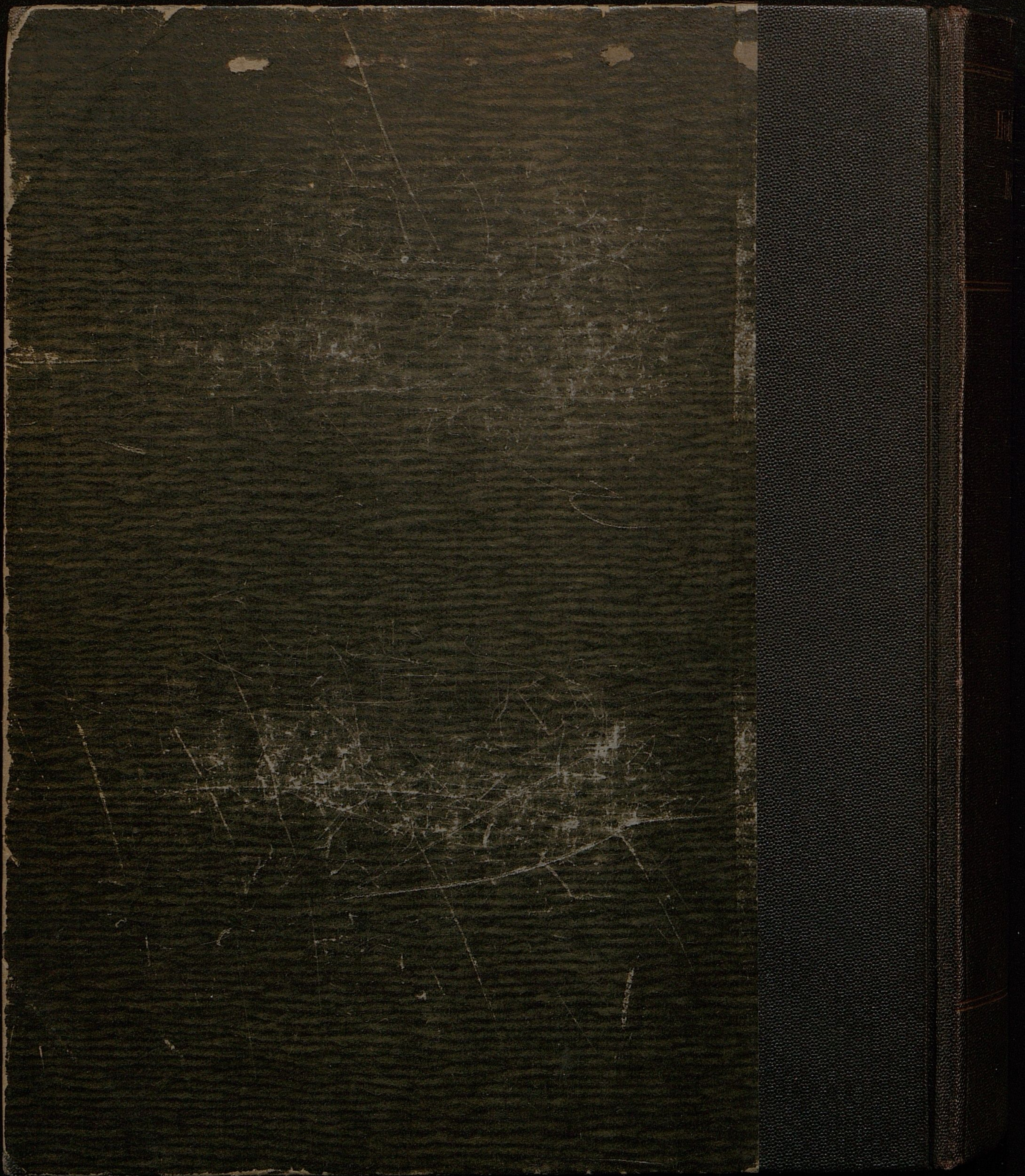
3

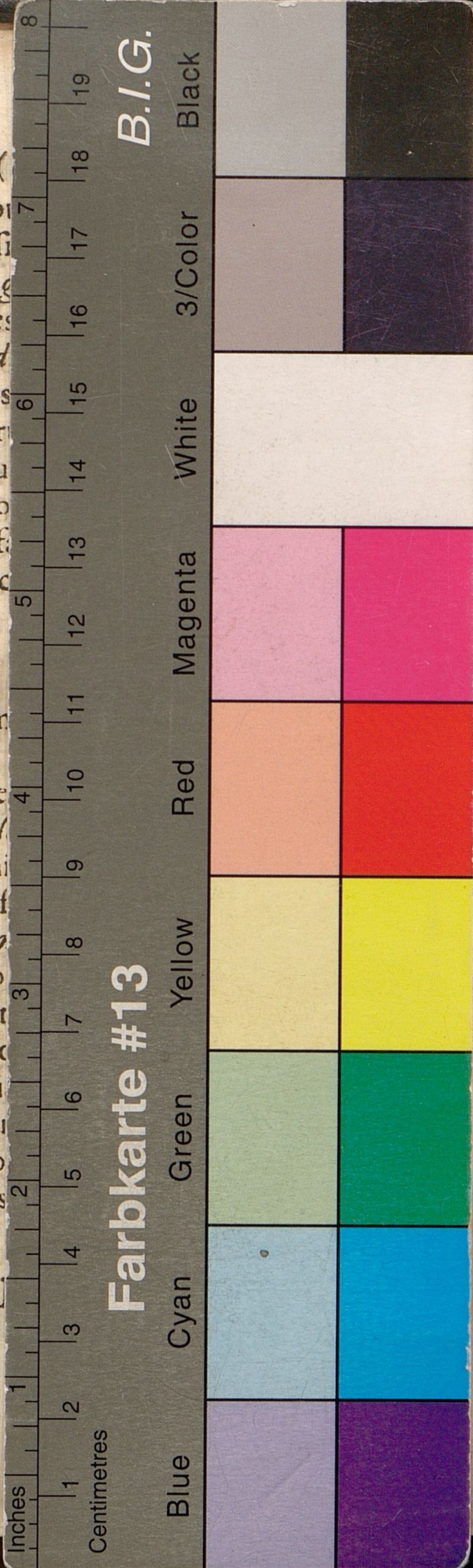

SB

V517

B.I.G.

Farbkarte #13

Q. D. E. V. 1677, 16
DISPUTATIO INAUGURALIS JURIDICA
DE SEQUESTRO

2,329.
1993
37

QUAM
IN ILLUSTRIS ET PERANTICUA
UNIVERSITATE HEIDELBERGENSI
SUB PRÆSIDIO
VIRI MAGNIFICI, NOBILISSIMI, AMPLISSIMI,
CONSULTISSIMI
**DN. JOH. WOLFGANGI
TEXTORIS,**
U. J. D. ET PROFESSORIS PRIM. CURIÆ
JUDICIARIÆ ELECTORALIS CONSILIARII
HODIE UNIVERSITATIS RECTORIS
PRO
**CONSEQUENDIS SUMMIS IN
UTROQUE JURE HONORIBUS
ERUDITORUM EXAMINI PROPONIT**
ARNOLDVS Bluhm

A. D. FEBR. cl^o l^oc LXXVII.

MANHEIMI,
Typis WILHELMI WALTERI, Electoral. & Academiæ
Heidelberg. Typogr.

